

[Anne Grete Holmsgård]

Jeg vil starte med at sige, at jeg synes, det er et godt forslag, VS har fremsat, og jeg vil godt sige tak til VS for, at de har lavet et forslag om det meget væsentlige problem, der består i, at vi er godt i gang med at fortynde det ozonlag, som er det eneste, der beskytter menneskene, dyrene og planterne – og plankton for den sags skyld – mod den ultraviolette stråling fra solen.

Jeg synes dog, der er et par småproblemer ved forslaget.

Det ene består i, at jeg mener, anvendelsen af chlorfluorcarboner som opløsningsmidler burde have været med, sådan at vi forbyder det og pålægger de pågældende virksomheder at gå over til et ufarligt erstatningsmateriale, nemlig sæbevand.

Det andet er, at vi er lidt uenige i strategien med at lægge afgift på. Vi mener, det vil være bedre at sætte en dato for et forbud, så det fra den og den dato simpelt hen er forbudt at bruge chlorfluorcarboner. Det var det samme, vi gjorde med asbesten, og det mener vi faktisk vi bør gøre her, fordi det er så alvorligt et miljøproblem, vi står over for.

Vi kan så sætte en frist, og vi kan diskutere, hvor lang den skal være. Den skal i hvert tilfælde ikke være på over 10 år. Så har industrien en ganske glimrende mulighed for at udvikle erstatningsprodukter. Det kan da godt være, at den så ikke får udviklet erstatningsprodukter på alle områder, men hvad så? Det er vel ikke nogen katastrofe, hvis vi skal mangle nogle enkelte produkter, som i dag fremstilles ved hjælp af chlorfluorcarboner.

Jeg kan efterhånden blive flintrende tosset på de borgerlige partier. Ved enhver festlig lejlighed hiver man de fine, grønne konfirmationstaler op af lommen, men når det kommer til stykket, er der altid ditten, dutten, datten i vejen for at gøre noget også hos de Konservative.

Hr. Svend Åge Petersen stod heroppe og havde lidt misforstået det dér med, hvem det egentlig er, der har fundet ud af, at chlorfluorcarbonerne langsomt trænger op til ozonlaget og forbinder sig med ozonen i en spaltningsproces. Det er en amerikaner, der hedder Sherwood Rowland, og jeg vil godt nævne, hvad han siger om nødvendigheden af ekstra viden på dette område. Han er citeret i en af de mange udmærkede artikler, Information har lavet om det her. Den er fra

juleaftensdag, den 24. december 1986, hvor han siger:

»En af de ting, jeg har lært gennem de sidste 12 år, er, at der altid bliver sagt: der er brug for yderligere tre års forskning. Det blev sagt i 1974, og det siges i dag.«

Det er åbenbart tre flydende år, som der altid er brug for, så når jeg hører regeringen foreslå et loft efterfulgt af en fremtidig afvikling, vil jeg meget gerne vide hvornår i fremtiden, for jeg har en fornemmelse af, at vi i dens øjne aldrig kommer med viden nok. Sådan er det jo.

Sådan er også miljøministerens holdning: der er ikke fare på færde. Der er så mange andre ting, der virker ind på det. Måske kvælstofoxiderne? Ja, tænk, hvis det nu passer! Så er vi virkelig galt afmarcheret. Så er vi virkelig på den, for dem bliver der nemlig hældt endnu flere af op i luften. Så er vi på den. Så kan vi ikke stå der længere og være beroligende.

Så er der den med, at det her jo er internationalt, for Danmark tegner sig kun for sølle 1 pct. af det samlede freonforbrug på globalt plan. Det er rigtigt nok. Men der er jo nogle, der har hørt om eksemplets magt, og vi mener, at vi skal bruge eksemplets magt og ikke bruge henvisningen til de internationale forhandlinger som en sovepude, for det er faktisk det, der sker i øjeblikket.

Den er helt gal, når man kapper det over ved at sige, at vi skal overbevise de andre nordiske lande. Nej, det er sørenusese omvendt. De har faktisk fundet ud af det, for det er sådan, at USA, Norge, Sverige og Finland i dag mener, at man skal standse, og at man skal afvikle produktionen og anvendelsen af chlorfluorcarboner. Det ville måske hjælpe lidt, hvis de kunne få lille Danmark med.

Jeg håber sandelig ikke, at medlemskabet af EF efterhånden er blevet så tyngende, at man ikke engang på det her område kan finde ud af at gøre en selvstændig indsats, altså vise eksemplets magt, bruge eksemplets magt.

Derfor vil jeg gerne have at vide af miljøministeren, om han er indstillet på at bakke de synspunkter op, man har i Sverige og i Norge og i Finland – altså gå ind på den tankegang, der hedder, at vi må afvikle produktionen, ja, det er jo ikke en dansk produktion, men herhjemme anvendelsen af chlorfluorcarboner – eller vi stadig væk skal